

GREGUSS LILLA

fotográfia

Hommage à A. Demenkova I.

egy idegen nő járt a faluban
összefogták a hajam és tiszta ruhába bújtattak
felrakták az egyetlen függönyt az ajtóra
csipkehab zuhant le a hátam mögött
csak egyszer láttam azelőtt amikor a nagymama meghalt
nem tudtam most ki halt meg
talán én fogok
mielőtt anya belefűzte a szalagot a hajamba
jó erősen megfogta és húzni kezdte
most az egyszer nagyon jónak kell lennem különben bizisten
bólogattam és nem szóltam egy szót sem
majd kiengedem a könnyeket ha egyedül leszek
bejött a nő a félkapun
úgy tett mintha nem szörnyedne el az arcomon tátongó sebtől
mögöttem szárnyként lobogtatta egyetlen függönyünket a szél
sokáig topogott előttem
nézte a földön fekvő rongyokat
az ajtót az ablakot a függönyt a házat
végül rám nézett
az ő szeméből sugárzott az a hidegrázós félelem amit én éreztem
nem fog látszódni ha nem akarod ezt mondta
bólintottam hogy nem akarom

tedd a kezed az arcodhoz így
többet nem szóltunk egymáshoz
felém fordította fegyverét aztán kattanó hang hallatszott
pár nap múlva újra eljött
kezembe adott egy képet
nem ismertem fel mi van rajta
a függönyre már nem emlékeztem
magamat pedig nem ismertem fel kezemmel az arcom takarva

örökmosoly

Hommage à A. Demenkova II.

nagyanyáról egyetlenegy fénykép készült
büszkeségében körbemutogatta a faluban
gyönyörű a mosolyod
nagyapa is mindig ezt mondta
mindenki végigsimogatta már
nagyanya egyetlen maradandó szürke foltját
csak nagyapa keze nem maszatolhatta össze

nagyanya akkor kezdett el dohányozni amikor nagyapa meghalt
egy nő nem dohányozhat
különben is besárgítaná a fogaid
és akkor nem maradna semmi szép benned
amikor a nő megérkezett nagyanya bevezette
szürke univerzumába
kávéfőzés közben mesélt el mindent nagyapáról
amikor megmentette a megerőszakolótól
aztán ő tette meg ugyanazt
és nagyanya terhessége miatt hozzákényszerült a nagyapához
mi vagyunk a legszebbek mondta mindig
és mindenki elhitte hogy így van
szerette ha nagyanya a fekete
vértócsákban térdelve is nevetett
nagyanya rágyújtott aztán kattant a gép

már nem érdekelték a sárguló fogak
egyetlen örök emlékképe végigsántított a falun
gyönyörű a mosolyod mondta mindenki
csak a nő tudta hogy nagyanya
zokog azon a képen